

ŞÜKREDEN BİR KUL OLABİLMEK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ

إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s) zaman zaman geceleri kalkar ve ibadet ederdi. Uzunca bir süre huşu içerisinde kıyamda dururdu. Gözyaşları eşliğinde secdeye kapanırdı. Gönülden Allah'a yakarıştı bulunurdu. Onun bu haline gıptayla şahit olan Hz. Aişe validemiz, "Yâ Resûlallah! Rabbin geçmiş ve gelecek bütün günahlarını bağışladığı hâlde niçin bu kadar ibadet ediyorsun?" diye sordu. Allah Resûlü (s.a.s), değerli eşinin bu sorusuna nice anlam ve ibretlerle dolu şu cevabı verdi: "Allah'a şükreden bir kul olmayayım mı Ey Aişe?"ⁱ

Aziz Müminler!

Bir an için duralım ve birkaç saat içinde sahip olduğumuz nimetleri şöyle bir hatırlayalım. O nimetlerin her biri ile nasıl bulduğumuzun muhasebesini yapalım. O nimet, toprağın derinliklerinden çıkan bir ağacın meyvesi ise, Allah onu çeşitli aşamalardan geçirerek bizim için hazırlamıştır. Eğer o, bir damla su ise, Allah onu okyanuslardan bulutlara çıkarmış, bulutlardan yeryüzüne bizim için indirmiştir. Eğer o bir ışık ise, Allah onu uzayın derinliklerindeki güneş yoluyla bize göndermiştir.

Aziz Kardeşlerim!

Şükür, Allah'ın emaneten verdiği nimetlerin kadrini bilmektir. Şükür, arzu ve isteklerin, hırs ve tamahın esiri olmaktan kendimizi koruyabilmektir. Şükür, yaratılış gaye ve hikmeti doğrultusunda yaşamanın bir göstergesidir. Şükür, yapılan iyiliğe kör ve sağır kesilmemektir. Sadece varlığın kıymetini bilmek değil, yokluğa da

sabredebilmektir şükür. "Hani Rabbiniz size şöyle bildirmişti: Eğer şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım. Nankörlük ederseniz gerçekten azabım çok çetindir." ⁱⁱ âyetinin bilinciyle şükür, her durumda Allah'ın gazabından rahmetine sığınmaktır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Şükretmek sadece dille "Elhamdülillah, Ya Rabbi şükür" demek değildir. Asıl şükür, her nimeti, Allah'ın razı olacağı şekilde değerlendirmektir. Aldığımız her nefesin, hayatımızın, aklımızın, sağlığımızın, bütün imkânlarımızın kendine has bir şükürü vardır.

Mükerrerem bir insan olarak yaratılmış olmamızın şükürü imandır. Kalbimizin şükürü, kin, nefret gibi kötü duygulardan uzak durmaktır. Zihnimizin şükürü Allah'ın yüceliğini tefekkür ve tezekkürdür. Dilimizin şükürü, Allah'ı zikirdir. Bedenimizin şükürü, her daim Allah rızası doğrultusunda yaşamak ve ibadetlerimizi eda etmektir. Malımızın şükürü, sadaka ve zekât vererek ihtiyaç sahiplerine infakta bulunmaktır. İlmimizin şükürü, öğrenci yetiştirerek, ardımızda kalıcı eserler bırakarak insanlığa faydalı olmaktır.

Aziz Müminler!

Her birimiz, bize yapılan küçük bir iyilik karşısında dahi teşekkür etme gereği hissederiz. Peki bunca nimeti bizlere ikram eden Rabbimize karşı şükürden uzak kalmamız düşünülebilir mi? Bu nimetleri görmezden gelmek, kulluk bilinci ve mümin ahlakı ile bağdaşır mı? Elbette ki bağdaşmaz.

Öyleyse kardeşlerim! Zihnimizi, kalbimizi, dilimizi, bedenimizi şükür nimetinden mahrum bırakmayalım. Ömrümüz, şükürümüzle bereketlensin. Şükürümüz, nimetlerimizin artmasına vesile olsun. Hamdimiz, bizleri Rabbimize yakınlaştırsın ve yüceltsin.

Hutbemizi, Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in sıkça yaptığı bir dua ile bitirelim: "Allah'ım! Seni anıp zikretmek, nimetlerine şükretmek, sana en güzel şekilde kulluk etmek için bana yardım eyle!"ⁱⁱⁱ

ⁱ Müslim, Sıfâtü'l-münâfikîn, 81; İbn Hıbban, Sahih, II, 36.
ⁱⁱ İbrâhîm, 14/7.

ⁱⁱⁱ Ebû Dâvûd, Vitir 26.